

saa det let kan udføres. Det lykkedes mig tilsidst, og jeg kan nu tilbyde en gunstig Lejlighed til at skabe sig en Næringsvej for Ens Levetid. Billig Pris, gode Pengevilkaar. De vil kunne faa Arbejdet udført, om De ønsker det, mulig endog med færre Udgifter end De selv kunde gøre det for. Forskellige andre Oplysninger er jeg villig til at meddele, hvis De vil henvende Dem til

Katarine Bingham.

Care of Percy Mc. George, Attorney of Law,
Bu'litt Building, Philadelphia.

Fra inden- og udenbyes Venner. Havedyrkning*).

Anton Nielsen har skrevet et lille Digt, hvori han klager over, at det ser saa mørkt og faretruende ud i Øst, i Vest, i Syd, ja, at ogsaa her i vort kære Nord stiger der Taager af Jorden, og hvem ved, hvad de kan skjule; „men“, siger han videre,

„dog een Klarhed jeg skuer,
der trænger sig langsomt frem,
den brænder i rene Luer
og lyser fra tusind Hjem.

Se, det er Kvinden, der kommer
at bruge sin Magt og Ret.
Hil Dig, Du vil bringe Sommer
selv paa den goldeste Plet.

Velkommen, Du Stormagt milde,
tag nu Din Højsædepart;
da vorder her tyst og stille,
det mørke faar Flugt og Fart.“

Vi er vel alle enige om, at Anton Nielsen har Ret i, at det i mange Henseender ser mørkt ud. Kunde vi nu bare trøste os til sikkert og roligt at tage vor Højsædepart og ved Mandens Side gaa i Kamp mod alt, hvad Ondt nævnes kan, saa er jeg vis paa, at Forfatterens Tiltro til Kvinden ikke vil blive gjort til Skamme. Hele Samfundet har lidt og lider under den Ring af Fordomme, man har slaaet om Kvinden, men i vore Dage har Kvinden begyndt at sprænge Formerne. Det var jo en Kvinde, der først rejste Kampen mod den offentlige Prostitution; en anden Kvinde drager Verden rundt i Afholdssagens Tjeneste, og i det mægtige Tyskland staar en Kvinde i Spidsen for Fredssagen. — Men naar vi foruden Kri-gen har nævnet Usædelighed og Drukkenskab, saa har vi vel nævnet tre af de værste Farer, der truer vort Samfund og vore Hjem. Maatte det nu lykkes de danske Kvinder at give et godt Bidrag til Arbejderspørgs-

*) Nedenstaaende er nærmest at betragte som en Fortsættelse af det mellem Karen Mortensen og Amalie Frederiksen her i Tidsskriftet førte Ordskifte (se Kv. og Samf. 1892 Nr. 4, 5, 7, 8 og 9.